

Okres wakacji czasem formacji

Okres wakacyjny to czas intensywnych działań formacyjnych: odbywają się seminaria, rekolekcje, oazy, i inne spotkania, które pogłębiają formację członków ruchów.

W tym roku mniej jest spotkań wyjazdowych, częściej odbywają się spotkania i rekolekcje z wykorzystaniem internetu. Ale ważne jest, że praca formacyjna postępuje, gdyż żyjemy w okresie ostrej walki duchowej, walki z chrześcijaństwem, z Chrystusem oraz Kościołem. Wszystko to dokonuje się pod płaszczykiem wolności, tolerancji, szerzenia pluralizmu, demokracji, poszanowania mniejszości itp. Wierzę, że Duch Święty w tym trudnym czasie będzie nas szczególnie umacniał, inspirował, pomagał rozeznawać jakimi drogami mamy pójść, aby pozostać wiernymi Ewangelii oraz charyzmatowi ruchu, czy stowarzyszenia.

20 lipca ukazała się Instrukcja Kongregacji ds. Duchowieństwa zatytułowana: „Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła”. Mówi ona o roli parafii w Kościele oraz kierunkach jej rozwoju na przyszłość. Warto z tym dokumentem się zapoznać.

* * * * *

Watykańska Instrukcja o reformie parafii w służbie ewangelizacji

W Kościele jest miejsce dla wszystkich i wszyscy mogą znaleźć miejsce dla siebie, aby jak najlepiej pełnić swe powołanie – oto podstawowy cel Instrukcji „Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie ewangelizacyjnej misji Kościoła”, ogłoszonej 20 lipca przez Kongregację ds. Duchowieństwa. Nie zawiera ona żadnych nowości prawnych, ale proponuje sposoby lepszego wykorzystania istniejącego ustawodawstwa w tym zakresie tak, aby zwiększyć współodpowiedzialność ochrzczonych oraz wspierać duszpasterstwo bliskości i współpracy między parafiami.

Z dokumentu wypływa przede wszystkim pilna potrzeba odnowy misyjnej, duszpasterskiego nawrócenia parafii, aby odkryła ona na nowo ten dynamizm i te zdolności twórcze, które pozwalają jej być zawsze „na wyjściu” z udziałem wszystkich wierzących.

Instrukcję, złożoną z 11 rozdziałów, można podzielić na dwie części: pierwsza – rozdziały 1-6 – to szerokie rozważania nt. nawrócenia duszpasterskiego, poczucia misyjnego i wartości parafii w dzisiejszych okolicznościach, podczas gdy druga część – rozdziały 7-11 – omawia różne zadania wspólnot parafialnych, ich role i sposoby stosowania w nich norm, które ich dotyczą.

Spis treści

- Watykańska Instrukcja o reformie parafii w służbie ewangelizacji	1
- Kard. Stella o parafiach: trzeba wejść w dynamikę wychodzenia do innych	3
- Nie wolno rezygnować z parafii!	3
- Watykańskie vademecum nt. walki z nadużyciami wobec nieletnich	4
- Wakacje niektórych ruchów i stowarzyszeń	5
- Lato 2020 - małżeńskie wakacje w duchu katolickim	8
- 22 Ogólnopolskie Spotkanie Rodziny Szkaplerznej	10
- Świeccy franciszkanie: budujmy jedność, pokój i dobro w ojczyźnie	11
- Ruch Szenszatacki odrzuca oskarżenia wobec swego założyciela	12
- Komisja Nauki Wiary KEP o wspólnotach modlitwy św. Szarbela	14
- Kalendarz najbliższych spotkań ORRK	15

Dokument zwraca uwagę, że parafia jest „domem wśród domów”, będąc stałym znakiem Zmartwychwstałego pośród Jego ludu i jej poczucie misyjności ma podstawowe znaczenie dla ewangelizacji. Globalizacja i świat cyfrowy zmieniły szczególną więź parafii z obszarem, który jest dziś przestrzenią nie tyle geograficzną, ile raczej egzystencjalną. Ale właśnie w tym kontekście ukazuje się „plastyczność” parafii, to znaczy jej zdolność odpowiadania na wymogi czasu oraz przystosowywania swej służby do potrzeb wiernych i historii.

Instrukcja podkreśla ważność misyjnej odnowy struktur parafialnych, które – dalekie od bycia punktem odniesienia dla samych siebie i od skostnienia – będą musiały skupiać się na dynamizmie duchowym i na nawróceniu duszpasterskim, opartym na głoszeniu Słowa Bożego, życiu sakramentalnym i świadectwie miłości.

Ponadto „kultura spotkania” winna się stać niezbędnym kontekstem do propagowania dialogu, solidarności i otwarcia na wszystkich, bo w ten sposób wspólnoty parafialne będą mogły rozwijać prawdziwą i właściwą „sztukę bliskości”.

Instrukcja zaleca zwłaszcza dawanie świadectwa wiary w miłości oraz podkreśla ważność uwagi poświęcanej ubogim, których parafia ewangelizuje, ale też którym sama winna dać się ewangelizować. Każdy ochrzczony ma być aktywnym podmiotem ewangelizacji, dlatego istotne znaczenie mają wymiana sposobów myślenia i odnowa wewnętrzna, aby dokonywała się misyjna reforma duszpasterstwa. Oczywiście te procesy odnowy winny następować w sposób elastyczny i stopniowy, gdyż każdy z nich wpisuje się w konkretne życie poszczególnych wspólnot, bez narzucania ich i bez „klerykalizacji” posługi duszpasterskiej.

Innym ważnym zagadnieniem jest opieka duszpasterska w parafii w formie zarówno zwyczajnej, jak i nadzwyczajnej. Przede wszystkim podkreśla się rolę proboszcza jako „właściwego duszpasterza” wspólnoty. Ma on służyć parafii, a nie odwrotnie i w pełni troszczyć się o dusze swych wiernych.

Po osiągnięciu 75. roku życia proboszcz ma „moralny obowiązek” złożenia dymisji, pełniąc jednak swój urząd do czasu przyjęcia jej przez biskupa na piśmie. A przyjęcie dymisji zawsze ma nastąpić ze względu na „słuszną i proporcjonalną przyczynę”, aby uniknąć „funkcjonalistycznego” pojmowania posługi kapłańskiej.

Dokument zajmuje się też diakonami, którzy jako współpracownicy biskupów i kapłanów w tej samej misji ewangelizacyjnej są wyświęceni i uczestniczą, choć w odmienny sposób, w sakramencie święceń, zwłaszcza w dziedzinie ewangelizacji i miłości. Chodzi tu o zarządzanie dobrami, głoszenie Ewangelii i usługiwanie przy stole eucharystycznym. Nie są oni jednak ani „pół-księżmi, ani pół-świeckimi” – podkreśla Instrukcja.

Innym ważnym tematem jest miejsce i rola osób konsekrowanych i świeckich we wspólnotach parafialnych. Ci pierwsi mają nie tyle „czynić”, ile raczej „być świadkami radykalnego naśladowania Chrystusa”, podczas gdy zadaniem świeckich jest udział w ewangelizacyjnych działaniach Kościoła. Wymaga się więc od nich „wielkodusznego zaangażowania” na rzecz świadectwa życia zgodnie z Ewangelią i w służbie społeczności parafialnej. Ponadto mogą oni być lektorami i akolitami (a więc służyć przy ołtarzu) w stałej formie, w stosownym obrzędzie, pozostając w pełnej łączności z Kościołem powszechnym, mając właściwą formację oraz prowadząc przykładowe życie osobiste.

Poza tym w wyjątkowych przypadkach będą oni mogli otrzymywać inne obowiązki od biskupa „zgodnie z jego roztropną oceną”. Chodzi o sprawowanie Liturgii Słowa i obrzędu pogrzebu, udzielanie chrztu, uczestniczenie przy zawieraniu związku małżeńskiego, po wcześniejszym otrzymaniu zezwolenia od Stolicy Apostolskiej, oraz o głoszenie kazań w kościele lub w oratorium w razie potrzeby, ale nie w czasie Mszy św.

Instrukcja zajmuje się również różnymi organizmami parafialnymi, ponoszącymi współodpowiedzialność w Kościele, takimi jak Rada Spraw Gospodarczych czy o charakterze doradczym, pod przewodnictwem proboszcza i złożonymi z co najmniej trzech osób. Kongregacja zwraca uwagę, że jest to konieczne, ponieważ zarządzanie dobrami parafii jest „ważnym środowiskiem ewangelizacji i świadectwa ewangelicznego przed Kościołem i społeczeństwem obywatelskim”. Dobra należą do parafii a nie do proboszcza, a zatem Rada Spraw Gospodarczych ma przyczyniać się do wzrostu „kultury współodpowiedzialności, przejrzystości w zarządzaniu i wspomagania potrzeb Kościoła”.

Charakter doradczy ma także Duszpasterska Rada Parafialna, której utworzenie Instrukcja „żywo zaleca”. Nie powinna ona być zwykłym organizmem biurokratycznym, ale winna rodzić duchowość wspólnoty, podkreślając centralne miejsce ludu Bożego jako aktywnego podmiotu ewangelizacji.

Ostatni rozdział dokumentu dotyczy ofiar za sprawowanie i udzielanie sakramentów. Mają one być „wolnym aktem” ze strony ofiarodawcy i nie mogą być traktowane jako stała opłata lub podatek. Życia sakramentalnego nie wolno „merkantylizować” a odprawienie Mszy, podobnie jak inne czynności kapłańskie nie mogą być przedmiotem cenników, zawierania kontraktów lub komercji.

Co więcej zachęca się prezbiterów do dawania odważnego przykładu korzystania z pieniędzy dzięki skromnemu stylowi życia i przejrzystemu zarządzaniu dobrami parafialnymi. W ten sposób będzie można uwrażliwiać wiernych, aby chętnie odpowiadali na potrzeby parafii, która jest także „ich domem”.

Obecna Instrukcja Kongregacji ds. Duchowieństwa jest kolejnym dokumentem tego rodzaju po podobnej Instrukcji Międzydykasterialnej w 1997, zatytułowanej „Ecclesia de mysterio: o niektórych zagadnieniach współpracy wiernych świeckich z posługą kapłanów” i Instrukcji tejże Kongregacji z 2002 nt. „Prezbiter – pasterz i przewodnik wspólnoty parafialnej”. (KAI)

Kard. Stella o parafiach: trzeba wejść w dynamikę wychodzenia do innych

„Nasza wiara ze swej natury przynagla nas, abyśmy patrzyli daleko w przód, poza nasze przyzwyczajenia, ograniczenia, poza nasze więzy rodzinne, społeczne i zrozumieli, że naszym polem działania winni być wszyscy ludzie. Bycie misjonarzami oznacza w pewnym sensie zapomnienie trochę o swoim miejscu zamieszkania, o swojej rodzinie, o swoich wygodach, aby iść do tych, którzy wiarę porzucili”. W ten sposób kard. Beniamino Stella, prefekt Kongregacji ds. Duchowieństwa, odniósł się do opublikowanej 20 lipca instrukcji o parafiach: „Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła”.

W wywiadzie dla Radia Watykańskie włoski hierarcha podkreślił nie tylko potrzebę przejścia od duszpasterstwa zachowawczego, zamkniętego do duszpasterstwa misyjnego, ale także współpracy między parafiami, które winny stawać się wspólnotami wspólnot.

„Parafię do tej pory rozumieliśmy jako wspólnotę ograniczoną do miejsca, świątyni, plebani, o które trzeba dbać, chronić je. A słuszną rzeczą byłoby, abyśmy teraz otworzyli te drzwi i wyszli na zewnątrz, aby wejść w dynamikę wychodzenia, patrzenia daleko, aby zobaczyć tych, którzy potrzebują wiary. Tak więc trzeba zauważyć cały świat młodych, zauważyć tych, którzy potrzebują Boga, ale nie wiedzą, na jakiej drodze Go szukać” – podkreślił kard. Stella.

Zwrócił uwagę, że „papież mówi często o byciu z drugim, «byciu z», co nie jest łatwe, bo niesie ze sobą ofiarowanie mu czasu, potrzebę odkrycia jego bogactwa, piękna, żyjąc razem. To wielkie poświęcenie, gdyż wszyscy lubimy nasze środowisko, «swoje miejsca», które sprawiają, że czujemy się spokojni, radośni, wygodnie. Ale to nie jest dynamika wiary. Oprócz tego rysuje się także potrzeba współpracy między parafiami, które winny stawać się wspólnotami wspólnot, a życie w nich życiem wielkiej rodziny”.

Kardynał zaznaczył, że rolą kapłana jest pomaganie „swoim współpracownikom, rodzinom wychodzić na zewnątrz, by szukać tych, którzy są daleko i czekają na zaproszenie, słowo, które sprawi, że choć trochę przekonają się do tej drogi wiary, która daje pokój i radość”. (vaticannews.va)

Nie wolno rezygnować z parafii!

„Parafia jest ciągle aktualna! Musi pozostać: jest strukturą, której nie wolno nam wyrzucić przez okno. Jest domem ludu Bożego, tym domem, w którym on mieszka”. Te słowa papieża Franciszka ze spotkania z biskupami polskimi przypomniał podsekretarz Kongregacji ds. Duchowieństwa w prezentacji nowego dokumentu, wydanego przez tę dykasterię. Jest to instrukcja „Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła”.

Ks. Andrea Ripa podkreślił, że celem instrukcji jest zaproponowanie niektórych sposobów pomagających w dynamice „wyjścia”, która, zgodnie z życzeniem papieża, winna charakteryzować wszystkie parafie. Konieczne jest więc nawrócenie duszpasterskie, w którym będą brać udział wszyscy ochrzczeni, bo każdy z nich winien brać udział w ewangelizacyjnej misji Kościoła. Aby więc odpowiedzieć na znaczące zmiany społeczne i kulturowe, jakie zachodzą w świecie, konieczne jest przejście od duszpasterstwa zachowawczego, zamkniętego, do duszpasterstwa misyjnego, wychodzącego. Każda parafia więc winna stawać się miejscem, które sprzyja byciu razem, pomaga w kształtowaniu relacji międzyludzkich przewyższających wszechobecny indywidualizm i samotność.

Aby to zadanie zrealizować, dokument proponuje, by parafie czerpały inspirację z funkcjonowania i życia sanktuariów. Są one bowiem ośrodkami otwartymi na wszystkich, charakteryzującymi się modlitwą i ciszą, sprawowaniem sakramentu pokuty, umacniają ducha, a także wrażliwością na najbiedniejszych i różne kategorie osób odrzuconych. (vaticannews.va)

* * * * *

Watykańskie vademecum nt. walki z nadużyciami wobec nieletnich

Kongregacja Nauki Wiary wydała vademecum nt. walki z nadużyciami wobec nieletnich. Nie wprowadza ono żadnych nowych norm, tylko w przejrzysty sposób systematyzuje dotychczasowe zasady. „To swoisty podręcznik, który krok po kroku wyjaśnia, jak biskupi i przełożeni zakonni mają postępować, gdy otrzymają zgłoszenie” – podkreśla abp Giacomo Morandi, sekretarz tej watykańskiej kongregacji, w gestii której leżą najcięższe przestępstwa, w tym przypadki nadużyć duchownych wobec nieletnich.

O przygotowanie tego swoistego podręcznika biskupi całego świata prosili w czasie nadzwyczajnego szczytu w sprawie przeciwdziałania nadużyciom, jaki w ubiegłym roku zwołał Papież Franciszek, zapraszając do Watykanu przewodniczących episkopatów z całego świata. Mówiono wówczas, że brakuje przejrzystego dokumentu systematyzującego wszystkie wprowadzone przez Kościół procedury nt. walki z nadużyciami. Obecne vademecum wychodzi naprzeciw tym oczekiwaniom. 30-stronnicowy tekst zawiera odpowiedzi na najczęściej pojawiające się pytania i wyznacza konkretne zasady działania praktycznie od momentu otrzymania zgłoszenia o nadużyciu do zakończenia procesu. Vademecum przypomina o konieczności skrupulatnego i dokładnego zweryfikowania każdego potencjalnego przypadku nadużycia ze strony duchownych, nawet jeśli pojawił się on wyłącznie w mediach, sieciach społecznościowych czy zgłoszenie napłynęło z anonimowego źródła.

„Jest to kolejne ważne narzędzie na drodze zdecydowanej walki z nadużyciami w Kościele. Przypomina, że musimy kierować się prawdą i sprawiedliwością, ale jednocześnie trzeba stawiać na odpowiednią formację i prewencję” – podkreśla abp Morandi. Sekretarz watykańskiej Kongregacji Nauki Wiary wskazuje, że vademecum będzie systematycznie aktualizowane o wszelkie nowe normy i zasady walki z nadużyciami, jakie będą się pojawiały w Kościele. Wszystko po to, by winni zostali pociągnięci do odpowiedzialności, a w przyszłości takie przestępstwa nigdy więcej nie miały już miejsca (www.vaticannews.va).

Tekst vademecum w języku polski znajduje się na stronie internetowej Watykanu oraz Episkopatu Polski

Informacje

Wakacje niektórych ruchów i stowarzyszeń

Ruch Focolari organizuje wakacyjne rekolekcje dla rodzin w Zembrzycach od 2 do 9 sierpnia oraz rekolekcje Mariapoli w Trzciance od 18-20 września.

W Zembrzycach rodziny będą uczestniczyć w codziennej Eucharystii z krótkim rozważaniem i możliwością podzielenia się własnym świadectwem. Oprócz tego zaplanowano górskie wycieczki oraz zwiedzanie popularnych miejsc pielgrzymkowych – Kalwarii Zebrzydowskiej i Makowa Podhalańskiego oraz Wadowic. - Jak będziemy przeżywać ten tydzień zależeć będzie od naszej inicjatywy i pomysłów, zachęcamy wszystkich uczestników do podzielenia się swoimi talentami na przykład w ramach warsztatów – zachęcają organizatorzy. - Jeśli każdy z nas włoży w to wakacyjne spotkanie szczyptę Bożego optymizmu, a naszym wzajemnym kontaktom będzie towarzyszyć otwartość na drugiego, to przeżyjemy niezapomniane lato – dodają. Zakwaterowanie odbywać się będzie zgodnie z możliwościami lokalowymi i zaleceniami sanitarnymi.

Oprócz tego Ruch Focolari tradycyjnie zaprasza do rekolekcyjnego odpoczynku w Trzciance, gdzie znajduje się Mariapoli Fiore. Jest to jeden z 23 rozsianych po świecie ośrodków Ruchu Focolari – Dzieła Maryi zwanych miasteczkami, powołany do istnienia przez założycielkę inicjatywy Chiarę Lubich. Mieszkańcy Mariapoli Fiore, tak jak innych miasteczek, starają się pokazać światu, że można budować społeczeństwo w oparciu o Nowe Przykazanie Jezusa, wzajemną i trwałą miłość, która przynosi obecność Jezusa we wspólnocie. - Tej obecności doświadczają sami mieszkańcy jak i przyjeżdżające tu osoby. Mariapoli to znaczy Miasto Maryi. To od Niej, Bożej Rodzicielki, uczymy się, jak podarować światu Jezusa. Pragniemy być jak Ona, przedłużać Jej obecność na ziemi. Wszyscy przyjeżdżają po to właśnie, by przeżyć doświadczenie budowania wspólnoty z Jezusem obecnym pośród nich – czytamy na stronie Focolari.

Jak podkreślają organizatorzy, będzie to czas na wspólne rozważanie, Mszę Świętą, adorację Najświętszego Sakramentu, rozmowy, budowanie relacji. Znajdzie się też chwila na spacer, wycieczki, gry sportowe i towarzyskie, a nawet wspólny taniec.

Z części wakacyjnych inicjatyw nie zrezygnowali również członkowie **Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży**. W miniony weekend rozpoczął się cykl pt. „Szkolenia Młodzi 4.0”. Obejmuje on cztery bloki: „Fundraising”, „Media”, „Liderski”, „Tematyczny”. Celem wydarzenia jest podniesienie jakości i profesjonalizacji działań w KSM. Będą się one odbywać w lipcu, sierpniu i wrześniu w Sulejówku oraz Broku.

Ponadto wiele KSM-ów diecezjalnych organizuje lokalne inicjatywy. Przykładowo, w diecezji tarnowskiej odbędą się wakacyjne warsztaty dla młodych – teatralne, fotograficzne i taneczne. W diecezji rzeszowskiej planowane są lipcowe rekolekcje dla oddziałów parafialnych. Odwołano natomiast obozy KSM „Wakacje z wartościami 2020”.

Duszpasterstwo młodzieży misjonarzy oblatów razem z członkami KSM-u, jak co roku, zapraszają na "Festiwal Życia". Tym razem odbędzie się on online w dniach 6-9 lipca. - W ramach tegorocznego Festiwalu Życia zapraszamy młodych do jednej wielkiej gry, która będzie miała miejsce cztery dni – tłumaczy o. Tomasz Maniura OMI, prowincjalny duszpasterz młodzieży – Naszym celem nie jest spędzanie festiwalowego czasu przed komputerem. Uczestnicy będą mieli do wykonania pięć zadań dziennie, które będą dotyczyć rozwoju podstawowych sfer życia człowieka: fizycznej, intelektualnej, psychicznej i duchowej – dodaje.

Od kilku lat "Festiwal Życia" odbywa się w Kokotku, w Oblackim Centrum Młodzieży. W ostatniej edycji wydarzenia wzięło udział w sumie ponad 4 tysiące osób. Warunkiem uczestnictwa w jest rejestracja na stronie festiwalzycia.pl.

Z organizacji rekolekcji wyjazdowych nie zrezygnowała wspólnota o charakterze ekumenicznym **Chemin Neuf**, zrzeszająca wiernych z Kościoła katolickiego, prawosławnego, reformowanego i ewangelickiego.

Wspólnota corocznie organizuje Rekolekcje według Ćwiczeń Duchowych Św. Ignacego. Są to rekolekcje indywidualne, w ciszy, z codziennym towarzyszeniem duchowym. Prowadzone przez braci i siostry formowanych w duchowości ignacjańskiej. W tym roku odbędą się one od 11 do 18 lipca w Wesołej pod Warszawą.

Dla młodych w wieku od 18 do 30 lat zaplanowano tzw. Summer School (25 lipca – 9 sierpnia) czyli lato w Łodzi, połączone z doświadczeniem życia we wspólnocie z siostrami i braćmi ze Wspólnoty Chemin Neuf. W programie m.in: nauczania, odpoczynek, sport, lektura Pisma Świętego, modlitwa, teologia, wspólne prace, indywidualne towarzyszenie duchowe. - W czasie nauczania będziemy razem przyglądali się temu jak Bóg objawia się nam w Starym i Nowym Testamencie. Nie zabraknie refleksji nad przymierzem między Bogiem a człowiekiem, znaczeniem judaizmu dla chrześcijanina, początkami Kościoła... Będą pogaduchy w kawiarence, wyjścia na miasto, kino w plenerze, naleśniki z czekoladą i wiele innych – czytamy na stronie internetowej wspólnoty. Wśród prelegentów znajdzie się m.in. abp Grzegorz Ryś.

W tym roku nie będzie międzynarodowego festiwalu „Next Step” w Hautecombe, dlatego wspólnota zaprasza na jego weekendową wersję w Łodzi, w dniach 7-9 sierpnia. - Zaczynamy w piątek międzynarodowym wieczorem otwarcia. Potem w programie czas, by się poznać, nauczania, dzielenie, pogaduchy w kawiarence... lato! W sobotnie i niedzielne południe możliwość uczestnictwa we mszy świętej a w sobotę popołudniu przewidujemy modlitwę ekumeniczną oraz uwielbienie. Planujemy kilka wspólnych momentów online - zachęcają organizatorzy. Podobny weekend odbędzie się jednocześnie w wielu europejskich krajach.

Z kolei dla nastolatków w wieku od 14 do 18 lat, od 8 do 12 lipca, zaplanowano letni obóz „W góry i do nieba”, który odbędzie się w Ośrodku Wczasowym "Kłós" w Wiśle.

Małżeństwa skorzystać mogą z rekolekcji „Kana” tygodniowych lub weekendowych. - To okazja, by się zatrzymać w biegu życia i przyjrzeć się Waszej relacji. Czas w małżeństwie na rozmowy, modlitwę, odpoczynek i świętowanie. Udane życie małżeńskie jest tak cenne, że warto się nad nim zatrzymać – czytamy na stronie wspólnoty. Zajęcia w czasie Tygodnia Kana obejmują: konferencje, warsztaty grupowe, ćwiczenia w komunikacji małżeńskiej, aktywny wypoczynek.

Wspólnota św. Tymoteusza – Katolickie Stowarzyszenie w służbie Nowej Ewangelizacji z Gubina pod opieką ks. Artura Godnarskiego (przewodniczącego Stowarzyszenia) wraz z Fundacją Przystanek Jezus, zapraszają do udziału w jubileuszowej XX edycji Ogólnopolskiej Inicjatywy Ewangelizacyjnej Przystanek Jezus. Odbędzie się on w dniach 30 lipca – 1 sierpnia, za pomocą łączy internetowych (Radio PJ oraz spotkania w grupach na zoomie). Rekolekcje poprowadzi bp Edward Dajczak, a konferencje formacyjne abp Grzegorz Ryś.

- Zapraszamy członków grup, ruchów, stowarzyszeń i wspólnot, formujących się na co dzień w grupach przykościelnych, księży, siostry zakonne, kleryków, osoby konsekrowane, dla których ewangelizacja jest stylem życia, a także osoby pragnące dołączyć do środowisk Nowej Ewangelizacji – zachęcają organizatorzy.

Wspólnota współorganizuje również 9. edycję Abba Pater Festiwal. W ramach wydarzenia odbędą się 3 spotkania, w dniach 31 lipca (Kalisz), 1 sierpnia (Ostrów Wielkopolski) i 2 sierpnia (Kalisz). Wśród zaproszonych gości m.in. abp Grzegorz Ryś, Mieczysław Szcześniak, Marcin Zieliński, Krzysztof Iwaneczko, Marzena Ugorna, Marta Ławska, Julia Stolpe, Michał Król, Abba Pater Music. Wstęp wolny na wszystkie spotkania.

Na wakacyjne rekolekcje wybiera się również część osób związanych z ruchem dla niepełnosprawnych **"Wiara i Światło"**. - Zależy to od bardzo wielu czynników: liczebności wspólnoty, stanu zdrowia członków, no i oczywiście decyzji poszczególnych osób i koordynatorów wspólnot. Niektóre wspólnoty wybierają się na wakacyjne wyjazdy z zaostrzonym rygorem sanitarnym, inne rezygnują, a niektórzy zamieniają tradycyjne obozy na wspólną Eucharystię i następujące po niej spotkanie piknikowe na wolnym powietrzu – podkreśliła Urszula Czyrnecka, wicekoordynator międzynarodowy dla Polskich Prowincji. Podsumowała, że póki co ciężko ocenić, jaka część wspólnot wyjedzie w czasie wakacji (KAI, Anna Rasińska).

Ruch "Światło-Życie": w tym roku 10 razy mniej oaz wyjazdowych, natomiast o wiele więcej rekolekcji stacjonarnych

W tym roku odbędzie się prawdopodobnie ok. 10 razy mniej oaz niż zwykle. Rekolekcje wyjazdowe będą dodatkowo dużo mniej liczne. Choć z uwagi na ograniczenia sanitarne organizacja oaz napotyka na duże trudności, odbędzie się bardzo wiele rekolekcji stacjonarnych, które prawdopodobnie zgromadzą jeszcze więcej uczestników niż w normalnych warunkach wyjeżdża na rekolekcje. Każdego roku w oazach w Polsce bierze udział ok. 30 tys. osób.

Jak informuje Urszula Pohl, odpowiedzialna za Centralną Diakonię Oaz Rekolekcyjnych, w pierwszym turnusie wakacyjnym odbędzie się w Polsce prawdopodobnie kilkanaście oaz (na razie wiadomo, że rozpoczęło się już 6). W drugim turnusie, zwykle najliczniejszym, będzie ich zapewne od 40 do 50, w trzecim – od 20 do 30. Zwykle w każdym turnusie organizowanych jest w Polsce po kilkaset oaz. Każdego roku uczestniczy w nich ok. 30 tys. osób.

Organizacja oaz wygląda bardzo różnie w różnych diecezjach. Jak podkreśla Urszula Pohl, sytuacja epidemiczna w różnych miejscach w Polsce jest inna, a poza tym wiele zależy od specyfiki miejscowego ruchu oraz decyzji biskupa i moderatora diecezjalnego.

Wiadomo, że oaz wyjazdowych będzie zdecydowanie mniej i że będą one mniej liczne. Natomiast planowane są liczne rekolekcje stacjonarne, których uczestnicy mają nocować u siebie w domu i spotykać się np. na terenie parafii, na 6, czy 8 godzin lub nawet cały dzień, realizując normalny oazowy program. Zdaniem Urszuli Pohl w takich rekolekcjach może w tym roku uczestniczyć nawet więcej osób, niż wcześniej wyjeżdżało, gdyż są one szeroko dostępne i nie wiążą się z koniecznością organizacji wyjazdu, wniesienia konkretnej opłaty itp.

Tego rodzaju rekolekcje najczęściej organizowane są w rejonie zrzeszającym kilka wspólnot. Formacja Ruchu Światło – Życie ma kilka stopni a jej uczestnicy mogą być w różnym wieku. – W ramach rejonu można się podzielić, w jednej parafii może się spotykać młodzież starsza, w innej młodsza. W różnych miejscach mogą się spotykać uczestnicy różnych stopni rekolekcji oazowych. Wiele zależy od lokalnych potrzeb i możliwości – mówi Urszula Pohl.

Wśród oaz tradycyjnie dominują młodzieżowe. Organizowane są też Oazy Dzieci Bożych – bardzo nieliczne wyjazdowe i znacznie liczniejsze stacjonarne. Odbędzie się też kilka oaz dla dorosłych - wszystkie w formie wyjazdowej.

Z uwagi na sytuację epidemiczną Domowy Kościół, czyli gałąź rodzinna ruchu Światło – Życie w czasie wakacji w ogóle nie organizuje wyjazdów oazowych. W miesiącach letnich natomiast odbywać się będą normalne spotkania kręgów, w których prowadzona jest formacja małżeństw w ciągu roku. Zwykle te spotkania zawieszane są na czas wakacji.

Nie bez znaczenia, jeśli chodzi o możliwości organizowania oaz wyjazdowych, są ceny ośrodków, w których takie rekolekcje mogą się odbyć. Te miejsca, np. szkoły, w których dotychczas często odbywały się oazy, nie spełniają obecnych sanitarnych norm. Ceny ośrodków, które je spełniają są bez porównania wyższe. – To zupełnie inne pieniądze, w związku z tym inne są też możliwości uczestników – mówi Urszula Pohl.

Jak podkreśla, sytuacja jest też bardzo dynamiczna i trzeba się do niej dostosowywać. – Wczoraj np. rozmawiałam z moderatorem diecezji, w której właśnie zaczynały się stacjonarne dochodzone rekolekcje dla dzieci. Na pół godziny przed ich rozpoczęciem dwóch animatorów trafiło na kwarantannę. Całe szczęście, nie mieli jeszcze kontaktu z dziećmi, ale to są sytuacje, które trudno do końca przewidzieć – zaznacza.

Szczególnym momentem podczas każdych rekolekcji ruchu Światło – Życie jest dzień Wspólnoty, który przeżywa się wspólnie z innymi oazami. Są to duże spotkania, gdyż mogą gromadzić nawet do 12 oaz. Dni Wspólnoty w Krościenku, w Centrum ruchu, są jeszcze liczniejsze. W tym roku, z uwagi na rygory sanitarne, zorganizowanie Dni Wspólnoty nie jest możliwe.

– Dlatego podjęliśmy decyzję, że będą one przeżywane częściowo online. Oazy, które mogłyby się spotkać, prawdopodobnie będą miały swoje miejsca w „chmurze”, gdzie będą mogły umieścić swoje prezentacje, świadectwa, piosenkę oazową itp. Podczas Dnia Wspólnoty, rano, będą te prezentacje oglądać. Następnie każda oaza uczestniczyć będzie we Mszy św. w swoim gronie. Na koniec zawsze przewidziana jest Godzina Odpowiedzialności, poświęcona w dużej mierze Krucjacie Wyzwolenia Człowieka ale też innym sprawom, za które chcemy być

odpowiedzialni. Ta Godzina Odpowiedzialności będzie transmitowana – w pierwszym turnusie z oazy, która odbywa się w diecezji siedleckiej, w drugim i trzecim – z Krościenka. Linki do tych transmisji dostępne będą dla wszystkich, nie tylko dla oazowiczów. Zapraszamy – mówi Urszula Pohl (KAI).

Lato 2020 - małżeńskie wakacje w duchu katolickim

"Czas to miłość" – mawiał kard. Stefan Wyszyński. Czerpiąc z nauki Prymasa Tysiąclecia można wykorzystać dni wakacyjnego urlopu, na budowanie relacji małżeńskiej. Liczne domy rekolekcyjne, wspólnoty i stowarzyszenia przygotowały bogatą ofertę rekolekcji i spotkań wakacyjnych, zarówno dla młodych małżeństw, jak i dla tych z dłuższym stażem. Niektórzy organizatorzy zapewniają nawet opiekę dla małych dzieci i wartościowe zajęcia dla starszych. To również świetna okazja do odwiedzenia malowniczych zakątków Polski, takich jak Tyniec, Święta Lipka, Gdynia, Szczawnica, Dębki i wiele innych.

Ruch katolicki "Spotkania Małżeńskie" każdego roku zaprasza wiernych na warsztatowe rekolekcje dla małżeństw "Spotkania we dwoje". - Podczas tych rekolekcji mąż i żona we dwoje, i jak podkreślamy, tylko we dwoje, mają okazję porozmawiać ze sobą o tym, o czym na co dzień nie rozmawiają, albo ich rozmowa jest źródłem napięć i konfliktów. Na "Spotkaniach Małżeńskich" mogą popatrzeć na swoje życie w zupełnie innym świetle niż dotychczas. Niezależnie od skali uczuć łączących ich lub dzielących, mogą zrobić krok w kierunku pogłębienia miłości i odnowienia swojego związku. Proponujemy oderwanie się na 44 godziny od wszystkich codziennych spraw i zajęć po to, by być tylko dla siebie – zachęcają organizatorzy.

Program rekolekcji podstawowych polega na podejmowaniu dialogów na różne tematy - spraw codziennego życia, jak i szerszych problemów pojawiających się w związku. Dzięki temu małżeństwo może zadbać o świeżość wzajemnych uczuć, odnowić lub odkryć na nowo swoją jedność. Program oparty jest na nowoczesnej wiedzy z zakresu psychologii komunikacji i teologii. Osobny program przygotowano również dla powtórnych związków po rozwodzie.

W tym roku rekolekcje podstawowe odbędą się m.in. w Gnieźnie, Świętej Lipce, Bolesławcu, Gdyni i Sulejówku. Zaplanowano również rekolekcje „pogłębiające”, wśród nich: "Ku lepszemu zrozumieniu ze szczególnym uwzględnieniem temperamentów", "Ku lepszemu zrozumieniu ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb" a także "Nie unikajcie siebie nawzajem. Miłość-erotyka-dialog". Więcej szczegółów można znaleźć na stronie: <https://spotkaniamalzenskie.pl/>

Na rekolekcje dla małżeństw można wybrać się również do Domu Gości Opactwa Benedyktynów w Tyńcu. Są one przeznaczone dla wszystkich małżeństw, które chcą zainwestować w związek, odświeżyć swoją miłość lub odbudować nadszarpnięte czy zbyt zakurzone relacje.

Rekolekcje są rodzajem opowieści, połączonej z praktycznymi ćwiczeniami o tym, co robić, aby w małżeńskiej codzienności doświadczyć przedsmaku nieba. Poruszają następujące tematy: jak zaakceptować swoją różnorodność, jak się kłócić, aby mniej ranić, jak przeszłość wpływa na małżeńską relację, jak świadomie budować małżeńską jedność. Prowadzą je Joanna i Norbert Dawidczykowie (małżeństwo z wieloletnim stażem, związane z Katolicką Odnową w Duchu Świętym) oraz Konrad Małys OSB (przeor, archiwista klasztoru i rekolekcjonista). Zapisy na stronie: <http://domgosci.benedyktyni.com/>

Diakonia małżeńska „Odnowa Rodzinom”, działająca przy Katolickiej Odnowie w Duchu Świętym, organizuje w tym roku cztery wakacyjne turnusy. Można zapisać się jeszcze na dwa z nich, w terminie: 28 lipca-3 sierpnia (góry–Szczawnica) 17-23 sierpnia (morze–Dębki).

Rekolekcje w Szczawnicy odbędą się pod hasłem: „Bigos małżeński, czyli jak się dogadać w małżeństwie?”. - To turnus oparty na treściach zawartych w książce prowadzących - „Bigos małżeński”, polecany dla tych, którzy przeżyli wcześniej turnus podstawowy lub inne rekolekcje ewangelizacyjne, a są dopiero na początku drogi inwestowania w małżeństwo lub zwyczajnie szwankuje im trochę komunikacja małżeńska. W trakcie rekolekcji wydłużamy blok warsztatowy i proponujemy też krótkie 15 - minutowe rozmowy z animatorem, aby podzielić się z nim swoimi

refleksjami – czytamy na stronie internetowej wydarzenia. Turnus poprowadzą ks. dr Michał Cherubin oraz Joanna i Norbert Dawidczykowie.

Rekolekcjom w Dębkach przyświecać będzie motto: „Wisienka na torcie, czyli o seksualności w małżeństwie”. To również turnus pogłębiający, polecany tym małżonkom, którzy przeżyli jakąś formę ewangelizacji, warsztaty bądź rekolekcje o dialogu w małżeństwie i w miarę regularnie prowadzą życie modlitewne. - Jeśli wybieriecie ten turnus, a nie spełniacie powyższych warunków, może być Wam trudno przyswoić pewne treści i będziecie czuć zagubienie duchowe. Zaprosimy Was w trakcie rekolekcji do wypłynięcia na głębsze wody modlitewne w kontemplacji i snucia indywidualnej refleksji nad sobą w trakcie rozmów z animatorami. Temat seksualności wymaga też znajomości zasad komunikacji, bo inaczej małżonkom będzie trudno go podjąć – podkreślają organizatorzy. Turnus poprowadzą: J.N. Dawidczykowie i o. dr Andrzej Bielat OP.

- Małżeństwo jest naszą pasją, dlatego lubimy jeździć w nowe miejsca i opowiadać o tym, co Pan nam uczynił. Z chęcią więc przyjmujemy zaproszenia na weekendowe, jednodniowe czy kilkugodzinne spotkania. Podejmowaliśmy już takie tematy jak: potrzeba rozmowy w małżeństwie, różnice płci, relacja z teściami, potrzebie pojednania i przebaczenia w małżeństwie, budowaniu jedności, konfliktach i sposobach radzenia sobie z nimi, o relacjach intymnych i dotyczących dzieci – wyjaśniają prowadzący.

W trakcie zajęć dla małżonków dzieciom powyżej 3 roku życia zapewniono fachową opiekę pod okiem kreatywnych animatorów. W zajęciach dla dzieci opiekunowie odwołają się do wartości chrześcijańskich. Informacje i zapisy: <http://dawidczykowie.pl/rekolekcje/>

Z organizacji rekolekcji wyjazdowych nie zrezygnowała wspólnota o charakterze ekumenicznym "Chemin Neuf", zrzeszająca wiernych z Kościoła katolickiego, prawosławnego, reformowanego i ewangelickiego.

Małżeństwa skorzystać mogą z rekolekcji „Kana” tygodniowych lub weekendowych. - To okazja, by się zatrzymać w biegu życia i przyrzeć się Waszej relacji. Czas w małżeństwie na rozmowy, modlitwę, odpoczynek i świętowanie. Udane życie małżeńskie jest tak cenne, że warto się nad nim zatrzymać – czytamy na stronie wspólnoty. Zajęcia w czasie tygodnia "Kana" obejmują: konferencje, warsztaty grupowe, ćwiczenia w komunikacji małżeńskiej, aktywny wypoczynek.

Małżeństwa są zaproszone razem z dziećmi, dla których jest przygotowany osobny program, dostosowany do ich potrzeb i wieku. Podczas zajęć dla małżonków dzieci pozostają pod opieką animatorów. Sesja "Kana" to przede wszystkim czas dla małżonków aby zająć się kluczowymi kwestiami: dialogu, pojednania i budowania bliskości, aby odkrywać jak Bóg działa w ich związku, by dzielić się doświadczeniem z innymi małżeństwami i wreszcie wspólnie odpoczywać i świętować. Wszystkie proponowane zajęcia: nauczania, warsztaty, świadectwa, czas spędzany z małżonkiem, udział w liturgii i czas osobistej modlitwy, a także zabawy i sporty (również razem z dziećmi) - mają pomóc odkryć na nowo radość z małżeństwa.

Więcej szczegółowych informacji na temat wszystkich wyjazdów organizowanych przez "Chemin Neuf" można znaleźć na stronie: www.chemin-neuf.pl.

Rekolekcje rekreacyjno-formacyjne dla rodzin odbędą się również w Wisielce (archidiecezja szczecińsko-kamieńska). Jak podkreślają organizatorzy – Ogniska Świętej Rodziny, są one zorganizowane z uwzględnieniem aspektów wychowawczych życia rodzinnego, tak by każdy mógł wynieść coś dla siebie - małżonkowie, młodzież, dzieci.

Program rekolekcji obejmuje Mszę Świętą, adorację Najświętszego Sakramentu, posługę Sakramentu Pokuty i Pojednania, konferencje i wspólne spotkania. W programie przewidziany jest także czas na rekreację. Szczegółowe informacje i zapisy dostępne są na stronie: <http://www.ogniska.isr.org.pl/>

Duszpasterz rodzin diecezji warszawsko-praskiej, ks. Robert Wielądek zaprasza na turnusy rekolekcji małżeńskich. W ramach poszczególnych rekolekcji poruszane będą m.in. zagadnienia dotyczące teologii ciała według Jana Pawła II, przeżywania Eucharystii, znaczenia cnót teologalnych w życiu chrześcijańskim. W dniach 2-9 sierpnia w Kluczborku, zaplanowano

rekolekcje na temat: „Mężczyźni i kobiety są z raju” – o realizowaniu małżeńskiego powołania – na podstawie teologii ciała wg Jana Pawła II. Poprowadzą je ks. Zbigniew Rajski i odpowiedzialni Marzena i Tomasz Kaczorowscy. Rejestracja: <https://duszpasterstwo-rodzin.pl/rekolekcje/kluczborok-2020/>. Natomiast od 20 do 23 sierpnia w Białobrzegach, zaplanowano turnus na temat: „Wiara, nadzieja i miłość jako fundament życia małżeńskiego i rodzinnego” pod przewodnictwem ks. Michała Dziedzica oraz Agnieszki i Piotra Różańskich. Rejestracja: <https://duszpasterstwo-rodzin.pl/rekolekcje/bialobrzegi-2020/>

Dla sympatyków o. Ksawerego Knotza (duszpasterza małżeństw i rodzin, autora książek, redaktora naczelnego portalu internetowego www.szansaspotkania.net.) przygotowano rekolekcje dla małżeństw i rodzin „Męskość i kobiecość – od różnic do jedności” w Kęszycy Leśnej. Obędą się one w terminie 15-22 sierpnia. Głównym elementem nauczania będzie dialog małżeński. Zapisy poprzez formularz zgłoszeniowy: <https://komuniamalzenstw.pl/wydarzenia/rekolekcje-dla-malzenstw-i-rodzin-meskosc-i-kobiecosc-od-roznic-do-jednosci-8-15-08-2020-keszyca-lesna-2/>

Dodatkowo, rodziny wielodzietne mogą wziąć udział w Plenerowym VIII Ogólnopolskim Zjeździe Dużych Rodzin (od 31 lipca do 2 sierpnia w Warszawie). Jak zapowiadają organizatorzy – będzie on zorganizowany tak, by możliwe było przestrzeganie obowiązujących rozporządzeń epidemiologicznych. Podczas Zjazdu będzie też okazja uczestniczenia w obchodach 76. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Hasłem trzydniowego spotkania są słowa „Warszawskie Powstanie wśród nas pozostanie”. Ogólnopolskie Zjazdy Dużych Rodzin to wielkie, trzydniowe święta radości, koncertów i spotkań, budowania relacji małżeńskich i rodzinnych, w których co roku uczestniczy ponad tysiąc osób, od kilku lat nie tylko z Polski, ale i zagranicą.

- Nadchodzący Zjazd będzie miał inny charakter niż do tej pory, ale elastyczność w naszych rodzinach to przecież chleb powszedni. Spędzimy te dni w mniejszych grupach i w większym rozproszeniu, ale wierzymy, że będzie nam towarzyszyło poczucie wspólnotowości. Niezapomnianą lekcją historii będzie obecność w Warszawie w symbolicznym dniu 1 sierpnia i przekazanie dzieciom pamięci o Powstaniu 1944 – zachęcają organizatorzy ze Związku Dużych Rodzin „Trzy Plus”. Na zjazd będzie się można zapisać poprzez stronę www.3plus.pl. (KAI)

22 Ogólnopolskie Spotkanie Rodziny Szkaplerznej

„Totus Tuus – Wszystko postawiłem na Maryję”, słowa dwóch największych Polaków i pasterzy św. Jana Pawła II i sługi Bożego ks. kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski, były tematem Ogólnopolskiego Spotkania Rodziny Szkaplerznej, tj. wszystkich noszących szkaplerz Maryi, w sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej k. Krakowa, 18 lipca, któremu przewodniczył bp Adam Wodarczyk, pomocniczy biskup z Katowic. Było to już po raz 22. Ogólnopolskie Spotkanie przed łaskami słynącym i koronowanym obrazem Maryi na „polskiej Górze Karmel”.

Spotkanie to odbyło się z udziałem władz państwowych, m.in. posłem Jerzym Polaczkim, władz samorządowych województwa na czele z wicemarszałkiem Łukaszem Smółką, powiatu, gmin, różnych stopni i funkcji, kilkunastu kapłanów z kilku diecezji, współbraci karmelitów bosych z Polski i z misji afrykańskich pod kierunkiem prowincjała o. Tadeusza Florka OCD z Krakowa oraz tysiąca wiernych z ponad 40 miejscowości Polski południowej od Opola do Przemyśla. Przybyły wspólnoty i grupy karmelitańskie, członkowie Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych, a przede wszystkim kilkadziesiąt wspólnot katolickiego stowarzyszenia wiernych Bractwa Szkaplerznego, jak i szeroko rozumianej Rodziny Szkaplerznej z południowej Polski z pocztami sztandarowymi.

Bp Wodarczyk w homilii uwypuklił wagę szkaplerza Maryjnego, który sam nosi od wielu lat a otrzymał od śp. o. Mieczysława Woźniczki OCD. Prosty znak wiary, zawierzenia i miłości Maryi do nas, tak bardzo potrzebny jest dzisiejszym ludziom. Wymaga jednak upodobnienia się nas, dzieci Bożych, do Maryi, naszej Matki. Żywe świadectwo biskupa poruszyło wiernych słuchaczy słowa.

Gości powitał i w klimat spotkania wprowadził przeor i kustosz sanktuarium o. Leszek Stańczewski OCD, który przypominał, że w trudnym obecnym czasie kryzysu i pandemii jak

najbardziej jest nam potrzebne zawierzenie Maryi, tak jak to uczynił kiedyś św. Szymon Stock przed wiekami, gdy były trudności w rozwoju Zakonu. Szkaplerzna interwencja Maryi ocaliła Karmel i pomoże nam scalić Ojczyznę. Podziękowanie wygłosił o. prowincjał.

Mimo pandemii z zastosowaniem wszelkich przepisów sanitarnych, m.in. noszeniem maseczki lub innego przykrycia, odbyło się spotkanie, które miało charakter formacyjny dnia skupienia z konferencją o. Pawła Hańczaka OCD, magistra kleryków z Krakowa. Nie zabrakło też powitań ze strony współorganizatora o. Włodzimierza Tochmańskiego OCD, prowincjalnego moderatora Bractwa Szkaplerznego. Moderowanie całości spotkania prowadził o. Grzegorz Papciak OCD. Od strony muzycznej spotkanie upiększyła schola Mariam z Czernej pod dyrygencką batutą Marii Sołek oraz solistka jazz-gospel Ewa Uryga.

Po Mszy św. czas spędzano na wzajemnym spotkaniu, obudzeniu więzi bratersko-siostrzanych, tak bardzo potrzebnych nam Polakom, oraz na odpoczynku, posiłku i zwiedzaniu sanktuarium, klasztoru, Drogi Krzyżowej, drózek karmelitańskich dawnego eremu, sekretariatu Bractwa Szkaplerznego (Rodziny Szkaplerznej), nowoczesnego Domu Pielgrzyma, księgarni Karmelitana, multimedialnych muzeów karmelitańskiego i misyjnego, kameralnego kina duchowego, stoisk wydawnictwa, czy kiermaszu misyjnego. Wśród pielgrzymów popularnością cieszyły się kalendarze na 2021 r., małe medaliki włoskie oraz ostatni półrocznik „Głos Karmelu” w znacznej mierze poświęcony duchowości szkaplerznej.

Na wielkim kiermaszu misyjnym można było ufundować opłacenie studiów afrykańskim klerykom karmelitańskim z misyjnych państw Burundi i Rwandy, gdzie pracują karmelici bosci z Polski, poprzez nabycie różnych pamiątek, książek i rzeczy. Byli obecni misjonarze wcześniejszy o. Sylwan Zieliński OCD oraz o. Józef Trybała OCD, którego świadectwo 50-lecia pracy misyjnej wraz z bratem bliźniakiem o. Eliaszem zrobiło furorę w Internecie.

Odbyły się też nabożeństwa nałożenia szkaplerza św. tym, którzy jeszcze go nie przyjęli oraz nabożeństwo eucharystyczne z odnowieniem przyrzeczeń szkaplerznych, różańcem i koronką do Bożego Miłosierdzia.

Kilkaset osób w ciągu tego odpustowego tygodnia przyjęło piękny dar szaty Maryi - szkaplerz karmelitański, który jest traktowany jako sakramentale Kościoła. Można o nim więcej się dowiedzieć na portalu www.szkaplerz.pl. o. Włodzimierz Tochmański OCD

Świeccy franciszkanie: budujemy jedność, pokój i dobro w ojczyźnie

„Franciszku, odbuduj mój Kościół” - przypominali uczestnicy 27 Pielgrzymki Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Modlili się o jedność w Kościele, narodzie i w rodzinach. Za Prymasem Tysiąclecia kard. Stefanem Wyszyńskim, także franciszkańskim tercjarzem, zachęcali, by urzeczywistnić w ojczyźnie pokój i dobro. W pielgrzymce uczestniczyło ok. pół tysiąca delegatów z 18 regionów wspólnoty w Polsce. Tegoroczne spotkanie wpisało się w przygotowania do przyszłorocznego jubileuszu 800. rocznicy powstania wspólnoty.

Choć nie noszą habitów, a jedynym znakiem przynależności do wielkiej rodziny franciszkańskiej jest znaczek „TAU”, to istotą ich działania jest świadczenie o Jezusie, życie w duchu Biedaczyny z Asyżu, dla którego Chrystus był natchnieniem i centrum życia. Franciszkański Zakon Świeckich (FZŚ) powstał ok. 1221 r. z myślą o ludziach, którzy pełniąc obowiązki swego stanu – małżeńskie, rodzinne i zawodowe – pragnęli realizować Franciszkańskie ideały.

Na wielką aktualność i siłę franciszkańskiego charyzmatu we współczesnym świecie zwróciła uwagę Emilia Nogaj, przełożona narodowa wspólnoty. Także Antoni Urban, zastępca przełożonej narodowej FZŚ podkreślił potrzebę franciszkańskiego stylu życia świeckich katolików. - Na dzisiejsze czasy nasz Zakon jest znakiem pokoju w bardzo niespokojnym świecie, gdzie ludzie przeżywają wiele lęków, obaw, nieraz wpadają w panikę. Trzeba nieść ten pokój, to dobro, świadczyć o Chrystusie, bo jeżeli żyjemy w łączności z Chrystusem, jeżeli żyjemy słowem Bożym, to wtedy znajdujemy ten pokój i rozwiązanie naszych problemów – podkreśla przełożona Zakonu i zauważyła, że dziś szczególnie aktualne i potrzebne jest wezwanie do odbudowy Kościoła w duchu jedności i franciszkańskiej pokory.

- Tak jak to było potrzebne w XIII w., kiedy św. Franciszek został powołany, aby odbudować Kościół, tak i dzisiaj myślę, że to jest bardzo aktualne i bardzo potrzebne. Wielka

odpowiedzialność na nas spoczywa, dlatego tu jesteśmy, aby się umocnić w wierze, w powołaniu, w tej duchowości franciszkańskiej, aby z większą mocą wracając do naszych środowisk, świadczyć o Chrystusie w dzisiejszych czasach tak samo trudnych, tak samo skomplikowanych, jak osiem wieków temu – wyjaśniała Emilia Nogaj.

Mszy św. na jasnogórskim Szczycie przewodniczył o. Witold Regulski. Pielgrzymów powitał o. Wojciech Dec, podprzeor Jasnej Góry, który pogratulował tercjarzom ośmiu wieków istnienia. - To też pokazuje jakim skarbem jest w Kościele od wieków III Zakon, jak wiele wnosi we wspólnotę Kościoła i cały świat. Niesiecie siostry i bracia w sobie to duchowe dziedzictwo ośmiu wieków – mówił podprzeor.

W homilii o. Alojzy Pańczak za Prymasem Stefanem Wyszyńskim, także franciszkańskim tercjarzem, zachęcał zgromadzonych, by wprowadzali w czyn w całej naszej ojczyźnie pokój i dobro.

Pierwsze wspólnoty III Zakonu Św. Franciszka na ziemiach polskich powstały po przybyciu franciszkanów I Zakonu do Wrocławia w 1236 r. i do Krakowa w 1237 r.

Przez okres średniowiecza oraz w ciągu dalszych wieków III Zakon Św. Franciszka był bardzo liczny, zrzeszając osoby różnych stanów i zawodów, w tym duchownych diecezjalnych, biskupów, kardynałów oraz papieży.

W Polsce po II wojnie światowej władze komunistyczne dekretem z 1949 r. zakazały działalności ruchów i stowarzyszeń katolików świeckich, lecz dzięki modlitwie tych, którzy ocalili oraz wsparciu kapłanów, także świeccy franciszkanie przetrwali.

W 1978 r. papież Paweł VI nadał świeckim franciszkanom odnowioną regułę, która wprowadziła istotne zmiany w organizacji i posłudze Trzeciego Zakonu. Została także zmieniona nazwa wspólnoty na Franciszkański Zakon Świeckich, który odąd stał się wspólnotą autonomiczną pod duchową opieką Pierwszego Zakonu św. Franciszka: Braci Mniejszych, Braci Mniejszych Konwentualnych i Braci Mniejszych Kapucynów.

„Nawracać się i czynić dobro – to główne nasze cele” – mówią świeccy franciszkanie, przypominając o nazwie wspólnoty nadanej przez św. Franciszka „Bracia i Siostry od Pokuty”.

Wśród podejmowanych zadań franciszkanie świeccy wskazują m.in. na wciąż aktualne apostołstwo dobrego słowa i ducha służby bliźniemu.

Franciszkański Zakon Świecki jest otwarty dla wszystkich pełnoletnich katolików, którzy pragną naśladować św. Franciszka, żyjąc w stanie świeckim według Ewangelii. Obecnie na świecie jest ok. 400 tys. członków Zakonu, w tym ok. 10 tys. w Polsce.

Patronką Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce jest bł. Aniela Salawa, a tercjarzami byli m.in. św. Sebastian Pelczar biskup, profesor i rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, św. Albert Chmielowski malarz, założyciel zgromadzenia albertynów, św. ks. Zygmunt Gorazdowski opiekun ubogich we Lwowie, Jacek Malczewski - malarz, gen. Józef Haller oraz sługa Boży kard. Stefan Wyszyński. (KAI)

Ruch Szenszacki odrzuca oskarżenia wobec swego założyciela

- Zdecydowanie odrzucamy oskarżenie, że ks. Józef Kentenich był winny wykorzystania seksualnego członkiń Szenszackiego Instytutu Sióstr Maryi. Jego zachowanie wobec innych osób, zwłaszcza kobiet, odznaczało się zawsze wielkim szacunkiem i poważaniem, a także zasadą nietykalności fizycznej, którą zaszczerpiał również w swoich wspólnotach - napisał w imieniu Prezydium Generalnego Dzieła Szenszackiego jego przewodniczący o. Juan Pablo Catoggio.

Oświadczenie Prezydium Generalnego Dzieła Szenszackiego w sprawie oskarżeń o nadużycia wobec księdza Józefa Kentenicha

Powodem wydania oświadczenia są oskarżenia przeciwko założycielowi Dzieła Szenszackiego, księdzu Józefowi Kentenichowi, które ukazały się najpierw w artykule Aleksandry von Teuffenbach w tygodniku „Die Tagespost” 2 lipca 2020 r., a następnie w kolejnych komunikatach prasowych na całym świecie.

Zawarte w tych doniesieniach informacje, które rzekomo „jeszcze nie zostały ocenione”, nie są nowe dla członków Międzynarodowego Ruchu Szenszackiego i odpowiedzialnych za Ruch,

ale zostały one w pełni i przejrzyście uwzględnione w dokumentacji dotyczącej założyciela Ruchu Szensztackiego w związku z czasowym odłączeniem go od jego dzieła (1951-1965) i są dokładnie badane przez władze kościelne w kontekście trwającego procesu beatyfikacyjnego Ks. Kentenicha.

Aleksandra von Teuffenbach, autorka artykułu, historyk Kościoła, która opublikowała Dziennik Soborowy o. Sebastiana Trompa SJ, podaje w „Die Tagespost” m.in. rzekomo sensacyjną wiadomość. Mianowicie na podstawie swoich badań w archiwach watykańskich, z czasów pontyfikatu papieża Piusa XII - które zostały udostępnione, pragnie dociec „dlaczego ks. Józef Kentenich musiał opuścić założoną przez siebie wspólnotę szensztacką”. W skrócie, zdaniem autorki, chodziło o „nadużycie władzy” i „wykorzystywanie seksualne”. W artykule tym czytamy, że „prawdziwe powody zesłania Kentenicha” nie zostały do tej pory wymienione, oraz że „udostępnione teraz akta mogą wyjaśnić sytuację”.

W tym miejscu warto podkreślić, że za życia i działalności ks. Józefa Kentenicha odbyły się w Szensztacie dwie wizytacje - przeprowadzone w Szensztackim Instytucie Sióstr Maryi (w 1949 r. przez ówczesnego biskupa pomocniczego Bernharda Steina z Trewiru oraz w latach 1951-1953 r. przez jezuitę o. Sebastiana Trompa SJ, z ramienia „Świętego Oficjum”) zostały w całości przedstawione z perspektywy wizytatorów, a zwłaszcza wizytatora apostolskiego o. Trompa. Zdaniem autorki artykułu, w ten sposób wyłania się obraz Sióstr Maryi, którego paleta sięga od skrajnej niesamodzielności, niezdolności do osądzania i podejmowania [własnych] decyzji aż do infantylnej zależności czy niewolniczej służalczości wobec całkowicie dominującego założyciela.

Zadziwiającym jest, że autorka - na podstawie dokumentów (czy [może] prywatnych notatek?) o. Trompa - podziela [bezkrytycznie] jego pogląd na wspólnotę i jej członków. Z tej własnej perspektywy, także wszystkie inne archiwalne dokumenty, w tym listy niektórych sióstr do papieża Piusa XII w obronie założyciela oddzielonego od Dzieła, interpretuje wyłącznie negatywnie; jako „dowód patologicznej relacji z założycielem”. Tymczasem listy te można równie dobrze rozumieć jako świadectwo odwagi, z jaką niektóre kobiety należące do wspólnoty - wcale nie tak słabe - opowiedziały się przeciwko działaniom Kościoła, który w ich oczach wyrządził krzywdę założycielowi i całemu Ruchowi Apostolskiemu z Szensztatu. Również przedstawiciele innych wspólnot szensztackich pisali w tych latach podobne listy do papieża.

To, czego autorka nie wspomina, to lojalność Szensztatu wobec Kościoła; w ciągu ponad 14 lat „wypnienia” ani ks. J. Kentenich, ani członkowie Szensztatu nie uczynili z badania Kościoła przedmiotu krytycznych uwag.

Zadziwiające jest również to, że w rzeczonym artykule wizytator o. Tromp jest przedstawiany jako rozumiejący i wyzwalający kobiety, jako obrońca wolności opinii i sumienia, ponieważ wysłuchał kilku krytycznych głosów (co było częścią powierzonego mu zadania) i uwierzył w ich prawdziwość - bez otwartej konsultacji z samym założycielem. Tymczasem członkinie Instytutu, które o. Tromp SJ przyjął na rozmowy podczas swojej wizytacji, nie odbierały go jako wyzwoliciela, ale cierpiały z powodu jego represyjnego stylu zadawania pytań, wybuchowego temperamentu (z którego był znany), prób zastraszania i gróźb nakładania kar kościelnych oraz skrajnie negatywnego wyjściowego osądu założyciela i wspólnoty.

Także to, że siostry były „zmuszone do spowiadania się u założyciela” może być obalone; tym bardziej, że ks. J. Kentenich był w tym czasie prawie bez przerwy w podróżach zagranicznych - głównie z tego powodu, żeby zarządy [założonych przez siebie] wspólnot doprowadzić do samodzielności. Zagadkowym jest więc, w jaki sposób ów „przymus spowiedzi” miałby obowiązywać przy takiej stałej nieobecności.

Najmocniejszym oskarżeniem podniesionym w artykule jest to, że ks. Kentenich miałby nadużyć swojego autorytetu założycielskiego jako „ojciec” wobec sióstr i dopuścić się przemocy seksualnej. Tutaj wypowiedzi zamieszczone w artykule stają się bardzo ogólne i niejednoznaczne. Po pierwsze, mówi się o „jednej siostrze”, która „stawiała opór” (przeciwko czemu?). Następnie kilka akapitów dalej „sześć do ośmiu innych sióstr, które również napisały” ([ale] co?). Wreszcie w pewnym momencie w tekście pojawia się stwierdzenie, że „przemoc seksualna, której początkowo zaprzeczano, została później wyjaśniona stwierdzeniem, że ks. Kentenich chciał rozładować napięcie seksualne sióstr jedynie za pomocą «metody psychologii głębi»”. Faktem jest, że sam ks. Kentenich zdecydowanie odciął się od takiej interpretacji.

Niejasne stwierdzenia, w połączeniu z pochopnym oskarżeniem o wykorzystywanie seksualne, nie świadczą o faktycznym zbadaniu akt przez autorkę tekstu. Ogólnikowe osądy o charakterze wartościującym wpisują się jedynie w atmosferę obecnej debaty o nadużyciach – nie zaznajamiając się z „całą historią” sprawy ks. Kentenicha oraz jej nie przekazując.

To, że pojawiły się oskarżenia z szeregów Sióstr Maryi, nie jest dla nas nowe. Sam ks. Kentenich po zapoznaniu się z oskarżeniem niezwłocznie złożył przełożonemu szczegółowy opis swoich działań. O wykorzystaniu seksualnym nie było jednak w tej sytuacji mowy ani w sposób dosłowny, ani sugerujący. Również w trakcie rzymskiego postępowania – skutkującego oddzieleniem ks. Kentenicha od jego Dzieła - nie wniesiono oskarżenia o wykorzystywanie seksualne. Autorka artykułu argumentuje, że „rzymska kongregacja nie chciała skompromitować sióstr i dlatego nie wykorzystwała zeznań siostry w uzasadnieniach” (zesłania [ks. Kentenicha]). Ta interpretacja autorki wydaje się więc być co najmniej niespójna a nawet zarzucająca „Świętemu Oficjum” swoistą nierzetelność. To chyba ma jakoś usprawiedliwić tezę o wykorzystywaniu. „Święte Oficjum”, jak dobrze wiadomo, nie było w tym czasie zbyt pobłażliwe wobec pojawiających się oskarżeń o nadużycia [natury seksualnej]. Pani Teuffenbach nie wyjaśnia, dlaczego najwyższy autorytet kościelny miałby [w tym względzie] oszczędzać ks. Kentenicha i jego Dzieło. W Rzymie wielokrotnie stwierdzano: „oddzielenie ks. J. Kentenicha od jego Dzieła nie było środkiem karnym, lecz nakazem administracyjnym, to znaczy środkiem zaradczym – zarządzonym drogą administracyjną – umożliwiającym dalsze badanie [sprawy].

Prezydium Generalne Dzieła Szentszackiego zajęło jasne stanowisko po publikacji Pani Teuffenbach: „zdecydowanie odrzucamy oskarżenie, że ks. Józef Kentenich był winny wykorzystania seksualnego członkiń Szentszackiego Instytutu Sióstr Maryi. Jego zachowanie wobec innych osób, zwłaszcza kobiet, odznaczało się zawsze wielkim szacunkiem i poważaniem, a także zasadą nietykalności fizycznej, którą zaszczerpiał również w swoich wspólnotach.

Ks. Kentenich szczegółowo odpowiedział wizytatorowi i swoim przełożonym na oskarżenie o nadużycie władzy i przedstawił swoje przemyślenia, podstawowe zasady i sposób zachowania”.

Ks. Kentenich mógł w 1965/1966 roku powrócić do Szentsztatu, po 14-letnim zesłaniu. Dekrety, które oddzielały go od jego Dzieła, zostały uchylone, a sprawa założyciela została przekazana ówczesnej Kongregacji ds. Zakonów. W ten sposób mógł ponownie objąć kierownictwo w Dziele Szentszackim. W zasadzie oskarżenie o nadużycie władzy zostało przez to również oddalone. Przed rozpoczęciem procedury beatyfikacyjnej Kongregacja Nauki Wiary (dawniej „Święte Oficjum”) musi wydać tzw. „NIHIL OBSTAT” (oświadczenie o braku sprzeciwu) na podstawie akt znajdujących się w jej archiwum.

Jeśli istnieje uzasadnione podejrzenie niemoralnego postępowania kandydata do beatyfikacji, Kongregacja Nauki Wiary nie daje zielonego światła na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego. W przypadku założyciela Szentsztatu, ks. Józefa Kentenicha, PRYZNANO „NIHIL OBSTAT”.

Cała dokumentacja z czasu wizytacji i zesłania znajduje się w aktach procesu beatyfikacyjnego. Tak więc wszystkie krytyczne głosy kierowane pod adresem założyciela są również przedmiotem wnikliwego badania, a wszystkie fakty z jego życia są poważnie rozważane w odpowiednim kontekście historycznym i duchowym. Ostateczna ocena w tej sprawie należy do Kościoła.

W imieniu Prezydium Generalnego Dzieła Szentszackiego
o. Juan Pablo Catoggio

Szentsztat, 2 lipca 2020 r. (o. Arkadiusz Sosna)

Komisja Nauki Wiary KEP o wspólnotach modlitwy św. Szarbela

„Osoby należące do rzymskokatolickich wspólnot św. Szarbela mogą znaleźć duchowe wsparcie w Maronickiej Fundacji Misyjnej, której przewodniczącym jest Ksiądz Biskup Andrzej Siemieniowski, biskup pomocniczy Archidiecezji Wrocławskiej” – napisano w opublikowanym dziś komunikacie Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski. Komunikat odnosi się do aktu apostazji ks. Jarosława Cieleckiego i działalności Domów Modlitwy Św. Szarbela.

W komunikacie czytamy: „W wielu parafiach na terenie Polski działają różne wspólnoty nawiązujące do duchowego dziedzictwa świętych z Libanu, w tym również Domy Modlitwy św.

Szarbela, organizowane i animowane dotąd przez ks. Jarosława Cieleckiego. Niestety w ostatnim czasie ks. Jarosław Cielecki dokonał aktu apostazji, porzucając Kościół rzymskokatolicki i przystępując do wspólnoty religijnej, która nie utrzymuje jedności z papieżem. Z tego powodu nie może on nadal sprawować duchowej opieki nad wiernymi Kościoła rzymskokatolickiego” – podkreślono w komunikacie Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski.

W komunikacie przypomniano, że zarówno w Polsce, jak też w innych krajach Europy od wielu lat rozwijają się katolickie wspólnoty praktykujące kult św. Szarbela, libańskiego mnicha maronickiego. Kościół maronicki jest Kościołem katolickim obrządku wschodniego, pozostającym w pełnej komunii z Kościołem rzymskokatolickim i uznającym autorytet papieża. „Niektórzy wierni w Polsce pragną pogłębiać swoją więź z Bogiem, poznając życie i duchowość św. Szarbela oraz innych świętych z Libanu. Dzięki temu mogą odkryć i harmonijnie połączyć ze sobą najbardziej wartościowe elementy katolickiej tradycji zachodniej i wschodniej” - podkreślono. „Ufamy, że członkowie Domów Modlitwy św. Szarbela pozostaną w jedności z Kościołem katolickim, będąc jego wiernymi świadkami” – napisali w komunikacie członkowie Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski (BPKEP).

* * * * *

II Krucjata Modlitwy w intencji Ojczyzny

Sierpień – O ocalenie naszej Ojczyzny przed ideologią gender i laicyzacją

Wrzesień – Za katechetów i duszpasterzy młodzieży o znajdowanie nowych dróg ewangelizacyjnych skierowanych do młodego pokolenia.

* * * * *

Kalendarz najbliższych spotkań ORRK

- **26 września** - Rada Programowa ORRK

- **14 października** – Spotkanie kapłanów odpowiedzialnych za ruchy i stowarzyszenia katolickie w poszczególnych diecezjach, Sekretariat KEP

- **21 listopada** - Spotkanie Plenarne ORRK, Dom „Amicus” w Warszawie, godz. 10.30

* * * * *

Publikacja Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich
01-015 Warszawa, Skwer Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego 6; serwis.orrk@tlen.pl
Redakcja: Krystyna Bolewska, Regina Pruszyńska, O. Adam Schulz SJ (red. naczelny)